

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Capvt V. Qualiter dulcis Redemptor noster, inter patiendum, summo animi gaudio exultaverit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

CAPUT V.

Qualiter dulcis Redemptor noster, inter patiens, summo animi gaudio exultaverit.

EVadit id quidem (ut existimo) manifestum ex dictis: cum compertum sit eum, qui id quod ardentius optavit, consecutus sit, eo denique potiri cum gaudio, atque prægressi desiderij magnitudinem, mensuram esse gaudij præsentis. Cæterum id ipsum hoc loco seorsum retractandum est, ut doctrina per se difficilis, ex dictis Sanctorum eodem promptius inveniatur, & enucleatius proposita, melius persuadeatur atque infigatur animis nostris.

§. I.

Stabilitur thesis proposita Patrum, atque in primis S. Cyprii Alexandrini, autoritate.

ERgo (uti modò cœpi dicere) pro ratione desiderij, patet quoque in ipsa suppliciorum perpessione Redemptoris nostri gaudium fuit. Nam licet secundum inferiorem animæ portionem, uti loquimur, cum summis confisteretur doloribus, tamen in supremo mentis apice, sublimi quodam complebatur gaudio: cum hac ratione sciret impleri voluntatem Patris, & genus humanum ad vitam & salutem adduci; eamque ob causam, ipsa dolorum patientia, veluti sibi præsertim complacita, libenter ac placidè frueretur. Quam in rem imprimis conspirantes habemus eos Patres, qui locum illum Canticorum: *Egredimini filie Jerusalem, & videte Regem Salomonem in Diademate*; ad Christum patientem transferentes, hoc est, inquit, *in spinea corona quam Christi capiti imposuit Judæorum Synagoga* (quippe

Cap: 3.

ait Clemens Alexandrinus: quem tanquam maleficum crucifixit, tanquam Regem coronavit) in die salutiferae mortis ejus, in qua proprio sanguine Ecclesiam sibi desponsavit: & in die letitiae cordis ejus; qua quidem salutare pro nobis mortem optetens, nos ab hostis servitute liberavit, atq; ita Patris obtemperans voluntati letatus est spiritu, licet carnis cruciatibus vexaretur. Ita qui circumfertur trium Patrum nomine Commentarius apud Theodoretum, itemq; uno verbo auctor, quaestionum ad Antiochum, inter opera S. Athanasij: Notum autem (inquiens) quod dies passionis ejus, fuit dies letitiae cordis, propter salutem nostram.

L. 2. Pedag.
c. 8.

q. 136.

At me praeter ceteris delectant verba duorum Patrum, antiquissimi Tertulliani, & S. Cyrilli Alexandrini, quae hoc loco placet expendere. In primis enim S. Cyrillus, exponens illa Christi verba Joannis 15. *Hec locutus sum vobis. ut gaudium meum in vobis sit. & gaudium vestrum impleatur*, dicit eum locum accipi posse bifariam. Et primum quidem, in sensu obvio & facili, quasi id duntaxat velit Salvator, ut discipuli sui in se gaudeant, *superna beatitudinis atq; gloria magnitudinem intelligentes*. Deinde (quem sensum altiore & reconditorem esse dicit) ut nimirum Christus gaudium suum appelleret illud, quod inter tormenta & opprobria, deq; ipsis adeo tormentis & opprobrijs, capiebat; quod haec cognosceret de Patris voluntate descendere, perq; ea homines ad salutem esse adducendos. *Nec vero unquam spiritus dedecoratus* (inquit) *verbis derisus, verberibus caesus, & tandem patibulo affixus, ullo dolore affectus fuit, sed decenti semper gaudio plenus* (quonia voluntatem Patris consummari videbat, & homines hinc salutem habituros non ignorabat) illa opprobria delicias esse putabat. *Exultavit enim spiritu, instante jam cruciatu, & dixit: Confiteor tibi Pater, &c.* Itaq; ex mente S. Cyrilli, *ut gaudium meum in vobis sit*; hoc est, ut illis solummodo letari rebus velitis, quibus ego gaudeo; dolorum

M m m 2

felli-

scilicet atque opprobriorum tolerantia. Siquidem *banquet* latitiam elegi. Hæc & plura Cyrillus.

In quem nempe sensum accipi possunt: & illa Simonis
l. 4. c. 3. de Cassia, alioqui nonnihil difficilia, cum ait: *Impassibilis*
pendat in pœnis in animo Christus, excepto quod pro nobis datur,
sed non de pœnis in anima dolet. Amor suus insuperabilis non
permittebat animam dolere de pœnis. Eò videlicet, quod in
 supremo (quod ajunt) mentis apice, passiones suas summe
 nobis profuturas intelligens, eas approbaret, amaret, de
 illis lætaretur, & pro sua in nos charitate, sola mala nostra
 sentiret, non autem pœnas quibus nos ab illis redimere...
 quæ ideo utique etiam dulces essent amanti. Quò spectat
 & illud Seraphici Doctoris in Prologo sententiarum: *Dol-*
cissimus noster JESUS tantò circa nos afficiebatur teneritudo
amoris, ut non videretur ei grave, pro nobis sustinere extremam
& acerbissimum mortis genus.

§. 2.

Ad idem elegans Tertulliani locus expenditur.

l. de Pat. c. 3. **S**ed nervosè, ut solet, atque in rem præsentem appositè
 Smè Tertullianus; cum velut mirabundus quassillet,
 quando DEI filius nostrâ causâ mortem subiturus venerat,
 nunquid tamen subeunda morti etiam contumelijs opus fuerat,
 sed saginari (inquit) voluptate patientia discessurus volebat:
 Hinc enim esse, quod desuitur, verberatur, deridetur, sicut
 vestitur, sædioribus coronatur.

Bellè Tertullianus assignat Christo voluptatem patien-
 tiæ; quod (ut jam etiam ex S. Cyrillo vidimus) opprobria
 & cruciatus reputaret delicias suas; & hoc velut cibo je-
 cundissimo ac suavissimo libenter ac cupidè velceretur.
 Quod ipsum ut etiam significantiùs exprimeret, saginandi
 verbo eam in rem aptè usus est, nempe ut illud essiceret:
 veluti in animali saginando deligendus est cibus conveni-
 ens,

ens, & ad ejus genium atque naturam præsertim accommo-
 datus, isq; non malignè aut exiliter, sed identidem & co-
 piosè ingerendus: ita Christo Domino dolores & contu-
 melias fuisse pro epulis exquisitissimis & desideratissimis, ut
 quæ ad ejus palatum ac gustum maximè facerent; eaq; non
 parcè, ut averfanti, sed (præsertim extremo tempore) effu-
 sè & largiter, velut eorum appetentissimo, ingesta fuisset.
 Itaque se minùs intelligendum putavit homo acutus, si di-
 ceret vel cum Apostolo, DEI Filium gustasse mortem, vel
 Prophetæ phrasî fuisse saturatum opprobrijs; sed ijsdem sa-
 ginari voluisse dixit, pleniorè vocabulo: quem eâ in parte
 imitari visus est S. Augustinus, dum dixit: vitulum sagina-
 tum de Evangelio, esse ipsum Dominum, secundùm carnem ^{l. 2. 44. E-}
^{Aug. 9. 33.}
 opprobrijs satiaturum.

Ad extremum observa vim voculæ, quam, rei altius
 exaggerandæ jam laudatis verbis Tertullianus intexuit: *Sa-*
ginari, inquit, *discessurus volebat*. Quod enim adjungit,
discessurus; si autorem assequor, eò id referre, idq; elegan-
 ter significare visus est, acsi diceret: Ut qui certi cibi po-
 tûsve gustu capiuntur, ijs se cupidiùs largiùsq; explere a-
 mant, si hanc sibi extremam usuram fructumve eorum fore
 sentiant; ut si demigrandum sit in eas terras, quibus earum
 rerum nulla copia futura sit: haud aliter Salvatorem no-
 strum, qui incommoda mortalis vitæ de Cælo experturus
 advenerat, eorumq; fructu ac dulcedine mirificè tenebatur,
 discessurum jam in regionem, ubi eorum expers ac vacuus
 futurus esset, voluisse voluptate patientiæ avidiùs expleri at-
 que exaturari, quando id extremum per vitam mortalem
 liceret.

Jam demum videor intelligere, Salvator mi; quid esset,
 cur in terris agens, ita vitæ commoda refugeret, neque no-
 stras tantùm averfere delicias, sed etiam cibi necessarij,
 seu oblivio quandoque, seu fastidium te caperet, ac tandem
 (quod

Heb. 12. (quod tuus ait Apostolus) proposito tibi gaudio, crucem, ejusque confusionem atque ignominiam præoptares. Nimirum cibum habebas manducare quem nesciebamus, incognita nobis gaudia gaudebas, alibi dapes ac delicias atque oblectamenta inveniebas. Vexari, affligi, crucifigi, mori, hunc cibum tuum, hoc balneum, hoc gaudium tuum appellabas; his tuam orexin atque appetentiam, cæterorum abstinens, reservabas. Ut vel sic denique ostenderes in bonorum ac gaudiorum delectu errare turpiter Adæ filios, & eorum instar, infectum habere ac vitiatum gustatum cordis; ac demum si partem tecum ac societatem vellimus habere, prius intrandum nobis in gaudium in cruce patientiæ quàm in gaudium in cælo regnantis.

§. 3.

Eadem veritas ex Apostoli verbis elicitur.

Sed luber rem omnem ex ipsa Divina Scriptura conficere, & eoque mentem religiosam ad idem studium parensque sensus extrimulare.

Ut enim jam illa non proferam; exultasse Christum, instante passione suâ; sive cum dixit Luca 10. *Confiteor tibi Pater;* ut quidem censuit S. Cyrillus; sive cum Joannem rogavit Patrem: *Et nunc, clarifica me tu Pater;* ex more abferenda S. Chrysostomi interpretatione: Ponderanda sunt duntaxat verba S. Apostoli ad Thessalonicenses scribentis, quibus eos comendat, quod tribulationes cum gaudio spiritus sustinendo, in eo facti sint ipsius Domini imitatores. Ita

1. Theff. 1. enim ait: *Et vos imitatores nostri facti estis & Domini, exipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti.* Ubi dum aliam nullam assignat imitandi Domini modum, nisi quod magno animi gaudio tribulationes sustinerint, manifestum relinquit, & ipsum Dominum ingenti gaudio excepisse passiones suas, & hilarem ejus in adven-

patientiam, nostrâ imitatione exprimendam. Unde ibidem S. Chrysostomus: Quomodo autem fuerunt (quærit) imitatores Christi? môxq; ita responder: *Quoniam ipse quoq; multas sustinuit perpeffiones, sed gaudebat. Lubens enim & sua fronte eò veniebat. Propter nos se ipsum exinanijt, erat conspuendus, colaphos passurus, in crucem agendus; & adeò gaudebat hac patiens, ut Patri diceret: Glorifica me, &c.*

At ne ampliùs immerger in re tam comperta ac manifesta: id unicum restat videlicet, ut hoc exemplo informati (quod quidem nos admonet, eadem confirmans S. Ambrosius) *gaudeamus in passionibus nostris, sicut & Christus gaudebat in suis; & quas ille suscipiebat pro servulis, nos subeamus pro Domino: adimplentes (ut ibidem addit) quæ desunt tribulationum Christi, & passionum nostrarum perseverantiâ eum iustificantes. Verùm id exactiùs proximo capite tractandum est.*

CAPVT VI.

Quàm congruens sit in aduersorum tolerantia, eosdem nos cum Domino nostro sensus habere.

§. I.

Vt deceat seruos ijsdem cum Domino moribus esse.

EX his, quæ modò, de summo ardore patiendi, & de gaudio, quo inter patiendum affectus fuerit Redemptor noster disseruimus; pronum est effici, quàm nos ejus seruos conveniat, tribulationes pro Christo non refugere, aut cum etiam in eas incidimus (ex Jacobi Apostoli monito)